

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Adhuc idem legit de ipso libro, cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO CHRISTI 787.

Λυκομήδης, πὶ βούλεται σοὶ τὸ τῆς εἰ-
κόνης ταύτης; πῶς γὰρ θεῶν σου τυγχάνει
ὁ γεγραμμένος; ὁρῶ γὰρ σε ἐπὶ ἔθνι-
κῶς ζῶντα. Ἐὖ Λυκομήδης αὐτῷ ἀπε-
κρίνατο· ὁ θεὸς μὲν μοὶ ὄσιν ἐκείνῳ
μόνος, ὁ ἐμὲ ἐγείρας ἐκ τῆς θανάτου μὲν
τῆ συμβίου μου. εἰ δὲ ἐμὲ θεὸν εἶδόν
ἀερίετας ἡμῶν ἀνθρώπων θεοὺς χεῖρα-
λείδαι, σὺ εἶ ὁ ἐν τῇ εἰκόνι γεγραμμέ-
νος, ὃν σέφω ἔφιλω ἔσβωμαι ὁδη-
γὸν ἀγαθὸν μοι γαρονότα. καὶ ὁ Ἰωάν-
νης μηδέπω τὸ εἶδόν παρῶπιον θεασά-
μενος, εἶπεν αὐτῷ· πῶς με τεκνίῃ
ποιούτος εἰμι μορφῇ ἵσπερ κύριόν
σου; πῶς με πείθεις, ὅτι μοι ἡ εἰκὼν ὁ-
μοία ἵσπερ ἀρχὴ; Ἐὖ Λυκομήδης αὐτῷ
περὶ τὴν χάριν καὶ τὴν ἰδὼν ἐαυ-
τὸν ἐν τῷ κατόπισθε, καὶ ἀπενίσας τῇ
εἰκόνι, εἶπε· ζῆ κύριος Ἰησοῦς Χριστός,
ὁμοία μοι ἡ εἰκὼν· κακῶς δὲ ποδοδιε-
πράξω.

Ἐπὶ οὗτος ἀνέγνω ἐκ τῆς αὐτῆς
βίβλου, ἧς ἡ ἀρχή.

Ποτὲ βουλόμενος Ἰησοῦν κρα-
τῆσαι. καὶ μὴ ἔτερε. ἐν ὑλώδε καὶ
παχέϊ σώματι προσέβαλλον. ἄλλοτε
ἔτι πάλιν ψηλαφάντος μου αὐτὸν, αὐ-
τὸν ἰὼν καὶ ἀσώματον τὸ ἵσπερ κείμενον,
καὶ ὡς μηδὲ ὄλωσ ὄν. εἰ δὲ ποτε ἵσπερ
ἵνος τῆ φαρισαίων κληθεὶς εἰς κλήσιν
ἐπορεύετο, συναπήχμεν αὐτῷ, ἔκαστος
ἡμῶν ἐλάμβανε πακτὸν ἄρτον ἕνα ἵσπερ
τῆς κεκληκότων· ἐν οἷς ἔκαστος ἐλάμ-
βανε ἕνα. Ἐὖ δὲ αὐτῷ ἀλογῶν διεμέ-
ειλεν ἡμῖν· ἔκαστος βραχέος ἕκαστος ἡ-
μῶν ἐχορτάζετο. καὶ ἡμῶν ἄρτοι ὀλο-
κληροὶ ἐφυλάσσοντο, ὡς ἐκπλήθησται
εἰς καλωῦτας αὐτὸν. ἐβουλόμεν
τεγρι conferuabantur, ita vt obstupescerent inuitantes eum. Volui

Concil. Tom. 19.

Lycomedes, quid sibi vult ima-
go hæc? quis ex diis tuis est iste
depictus? Video enim te adhuc
gentiliter viuere. & Lycomedes
ei respondit: Deus quidem mi-
hi est ille solus, qui me erexit a
morte cum coniuge mea. Si au-
tem & post Deum illos homi-
nes, qui benefactores nostri
sunt, deos oportet vocari, tu
es qui in imagine es depictus,
quem corono & amo & colo,
quia dux mihi factus es bonus.
Et Ioannes vultum suum non-
dum contemplatus, dixit ei: Il-
ludis mihi filiule mi; tali sum
forma super Dominum tuum?
quomodo mihi persuadere po-
teris, quod mihi imago similis
sit? & Lycomedes ei attulit spe-
culum. Et videns semetipsum
in speculo, & intuens imagi-
nem, dixit: Viuit Dominus Iesus
Christus, similis mihi est ima-
go: male autem hoc egisti.

Adhuc idem legit de ipso libro,
cuius initium est.

Aliquando volens Iesum te-
nere. Et post alia. In materiali
& crasso corpore * congregie-
bantur. Alias autem iterum pal-
pante me eum, sine materia erat
& incorporeum quod suberat,
& quasi omnino non esset. Por-
ro si aliquando ab aliquo pha-
risæorum inuitatus ad recubi-
tum ibat, pergebamus & nos
cum ipso; & vnusquisque no-
strum accipiebat dispositum pan-
nem vnum ab his qui inuita-
bant: inter quos & ipse accipie-
bat vnum. Porro suum bene-
dicens, diuidebat nobis; & de
pauillo vnusquisque nostrum
faturabatur: panesque nostri in-

* Gr. manus applicui.

Bbb ij

autem saepe cum illo gradiens videre, si vestigium eius super terram pareret. Videbam enim eum a terra sese sustollere, & nunquam aliquando vidi. Et hæc vobis adhuc veluti exhortando, fratres, fidei quæ in ipsum est causa, loquor. Magnalia enim eius & mirabilia, cum sint ineffabilia, taceantur, quippe cum forte neque dici, neque possint audiri. Porro antequam comprehenderetur ab impiis & ab iniquo serpente legem accipientibus ludæis, congregans nos omnes, ait: Priusquam illis tradar, hymnum dicamus patri, & sic ad propositum exeamus. Cum ergo iussisset nobis gyrum facere tenentibus inuicem manus, ipse medius factus dicebat: Amen, obedite mihi. Cœpit ergo hymnum canere & dicere: Gloria tibi pater. & nos circumdantes respondebamus ei: Amen. Gloria tibi Verbum, gloria tibi gratia. Amen. Gloria tibi Spiritus, gloria tibi sancte, gloria gloriæ tuæ. Amen. Laudamus te pater, gratias tibi agimus, lux in qua tenebræ non habitant. Amen. In quo autem gratias agebamus,

δὲ πολλάκις αὐτῷ βαδίζων ἰδεῖν, εἰ ἵχνος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς φαίνεται. ἐώρασον γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐαυτὸν ἐπιέρωντα, καὶ οὐδέποτε εἶδον. καὶ ταῦτα ὑμῖν ἐπὶ ὡσπερ παρορθητικῶς ἐνεκεν, ἀδελφοί, τῆς ἐσθ' αὐτῶν πίστεως ὁμιλῶ. τὰ γὰρ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια τὸ νῦν σεσηγήσθω, ἀρρήτα ὄντα, καὶ πᾶσι οὐ δυνατὰ μῦθαι οὔτε λέγεσθαι, οὔτε ἀκούεσθαι. πρὶν δὲ συλληφθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀνόμων, καὶ ὑπὸ ἀνόμου ὄφραως νομοθέτου ὑμῶν Ἰουδαίου, σωμασάρχου πάντας ἡμᾶς, ἔφη: πρὶν με ἐκείνοις παραδοθῆναι, ὑμῖν σὺν πατρί, καὶ οὕτως ἐξέλθω μὲν ἐπὶ τὸ πατρὸς κείμενον, καὶ βίωσαι οὐκ ἡμῖν γύρον ποιῆσαι δημοκρατιῶν τὰς ἀλλήλων χεῖρας, ἐν μέσῳ δὲ αὐτῶν γυρόμενος ἔλεγε πόσι ἀμὲν, ἐπακούετε μου. ἤρξατο οὖν ὑμῖν ἐλεγεῖν: δόξα σοι πάτερ. Ἐμεῖς κυκλιόντες ἐπηκούομεν αὐτῷ τὸ ἀμὲν. δόξα σοι λέγει, δόξα σοι χάρις. ἀμὲν. δόξα σοι τὸ πνεῦμα, δόξα σοι ἄγιε, δόξα σοι τῷ δόξῃ. ἀμὲν. ἀνομήν σε πάτερ, βίχα εἰσομήν σοι, φάσ, ἐν ᾧ σκότος ἐκείκει. ἀμὲν. ἐφ' ᾧ δὲ βίχα εἰσομήν, λέγω, σωθῆναι θέλω, καὶ σῶσαι θέλω. ἀμὲν. λυθῆναι θέλω, καὶ λύσαι θέλω. ἀμὲν. τραθῆναι θέλω, καὶ τραῶσαι θέλω. ἀμὲν. φαγεῖν θέλω, καὶ βρωθῆναι θέλω. ἀμὲν. ἀκούειν θέλω, ἔα ἀκούεσθαι θέλω. ἀμὲν. νοηθῆναι θέλω, νοῆσαι ὅλος. ἀμὲν. λούσασθαι θέλω, καὶ λούειν θέλω. ἀμὲν. ἢ χάρις χορβαί, αὐλήσασθαι θέλω, ὀρχήσασθε πάντες. ἀμὲν. θρηνῆσαι θέλω, κλάσασθε πάντες. ἀμὲν. καὶ μὴ ἔτερε. ταῦτα, ἀγαπητοὶ, χορβάσαι μὴ

* Gr. modo tac.

* f. dicit:

* Gr. addit. Sauciari volo, & fauciari volo. Amen.

ANNO CHRIS. 787.

ANNO
CHRISTI
787.

ἡμεῖς ὁ κύριος Ἰησοῦς καὶ ἡμεῖς
ὡσπερ πλανηθέντες, ἢ καὶ ἀποκοιμη-
θέντες, ἀλλ' ἄλλα ῥόσε πέφύγα-
μεν. ἐγὼ μὲν ἰδὼν αὐτὸν πάροντα, οὐ-
δὲ προσέμεινα αὐτῷ τὸ πάθος, ἀλλ'
ἐφυγον ἵππ' τὸ ὄρος Ἰβ' ἐλαίων,
κλαίων ἵππ' τῶ συμβεβηκότι. καὶ ὅτε
τὸ, ἀρ' ἔβρατο, ἀπεκρεμάσθαι ὥρας
ὄκτις ἡμερῆς, καὶ σκότος ἐφ' ὅλης
τῆς γῆς ἐγεγονέη. καὶ εἰς ὁ κύριός μου
ἐν μέσῳ τῆς σπηλαίου, καὶ φωτίσας
με, εἶπεν· Ἰωάννη, τῶ κέρτω ὄχλω ἐν
Ἱεροσολύμοις σαυροδμαί, καὶ λόγ-
χαις νύσσομαι, καὶ καλαμοῖς· ὅξ' ἔ-
τε καὶ χολιῶ ποτίσμαι. σοὶ δὲ λαλῶ,
καὶ ὁ λαλῶ, ἀκουσον. ἐγὼ σοὶ ἰστέ-
βαλον ἀνελεῖν εἰς πόδα τὸ ὄρος, ὅ-
πως ἀκούσης ἀ δειμασπῆτιν ἄρ' ἀ δι-
δασκάλου μανθάνειν, καὶ ἀνδραπο-
ν παρὰ θεοῦ. καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐδέξέ μοι
σαυρόν φωτὸς πεπηγμένον, καὶ πει-
σῶ σαυρόν ὄχλον πολλῶν, μίθου μορ-
φῶ μὴ ἔχοντα. καὶ ἐν αὐτῷ μὲν μορ-
φῆ μία, ἐἰδέα οὐσία. αὐτὸν δὲ ὁ κύ-
ριον ἐπάνω τῆ σαυροῦ ἔωρον θῆμα
μὴ ἔχοντα, ἀλλὰ ἕνα φωνῶν μόνον.
φωνῶν δὲ, οὐ ταῦτιν τῶν ἡμῶν σωθή-
ση, ἀλλὰ ἕνα ἰδέϊδον ἐ χησιῶν, καὶ
ἀληθῶς θεοῦ, λέγουσας πρὸς μέ Ἰωάν-
νη, ἕνα δὲ παρ' ἐμοῦ ταῦτα ἀκοῦσαι.
ἐνός γὰρ χησιῶ τῆ μέλλοντος ἀκούειν. ὁ
σαυρός ὁ τῆ φωτὸς, ποτὲ μὲν λόγος κα-
λεῖται ἰστέ ἐμοῦ δι' ἡμᾶς, ποτὲ δὲ νοῦς,
ποτὲ δὲ χεῖρας, ποτὲ δύρα, ποτὲ ὁδός,
ποτὲ ἀρτος, ποτὲ σπύρος, ποτὲ αἰάσασις,
ποτὲ Ἰησοῦς, ποτὲ πατήρ, ποτὲ πνεῦμα,
ποτὲ ζωὴ, ποτὲ ἀλήθεια, ποτὲ πίστις, πο-
τὲ χεῖρις.

nobiscum Dominus exiuit : &
nos quasi aberrantes, vel etiam
obdormientes, hac illacque fu-
gimus. Ego ergo videns eum
pati, nec expectavi quidem pas-
sionem eius, sed fugi in mon-
tem oliuarum, plorans super
hoc quod contigerat. & quan-
do, Tolle, clamabatur, sus-
pensus est hora sexta diurna : &
tenebrae super totam terram fie-
bant. & stans Dominus meus in
medio speluncae, & illuminans
me, dixit : Ioannes, ab inferiori
turba Hierosolymis crucifigor,
& lanceis stimulor & arundi-
nibus ; aceto quoque & felle
potor : tibi autem loquor ; &
quod loquor, audi. Ego tibi
summisi ut ascenderes in hunc
montem, quatenus audias quae
oportet discipulum a magistro
discere, & hominem a Deo. Et
his dictis, ostendit mihi crucem
luminis infixam, & circa cru-
cem turbam multam, vnam for-
mam non habentem : & in ea
erat forma vna & visio similis.
Ipsum autem Dominum supra
crucem videbam, schema non
habentem, sed quamdam vo-
cem tantummodo : vocem au-
tem non hanc, quae nobis est
assueta, sed quamdam * pro-
priam & suauem, & reuera Dei,
dicentem ad me ; Ioannes ; * vni
oportet te a me ex his audire ;
vnius enim egeo, * pro futuro &
audias. Quod crux luminis ali-
quando quidem sermo vocetur
a me propter vos, aliquando
vero mens, modo autem Chri-
stus, modo ostium, modo via,
modo panis, modo semen, mo-
do resurrectio, modo Iesus, mo-
do Pater, modo Spiritus, modo

Marc. 15.
Matth. 27.
Luc. 27.
Ioan. 19.

* Gr. iucun-
dam
* Gr. vnum
op. a me
haec audire.
* Gr. qui
auditurus
fit.

vita, modo veritas, modo fides, modo gratia.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Contemplemur, quia tota conscriptio hæc contraria est euangelio.

Sancta Synodus dixit: Etiam domine. nam putatiuam humanitatem dicit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: In itineribus istis scriptum est, quod neque manducaret, neque biberet, neque pedibus terram calcaret, consimilia Phantasticorum. Sed in euangelio scriptum est de Christo, quia & manducauit & bibit; & Iudæi de ipso dicebant: *Ecce homo vorax & vini potator.* Et si, vt fabulose mentiti sunt, terram non calcabat, quomodo scriptum est in euangelio, quod Iesus fatigatus ex itinere sedit circa puteum?

Matth. II.

Ioan. 4.

Constantinus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Hic liber est, qui constituit pseudosyllogum illud.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Rifu digna sunt hæc.

Theodorus Deo amabilis episcopus Catanæ dixit: Ecce liber qui destruxit venustatem sanctæ Dei ecclesiæ.

theod.

Euthymius sanctissimus episcopus Sardiæ dixit: Decebat conuenticulum illud habere librum istum in testimonium.

Constantinus episcopus Constantiæ Cypri dixit: O blasphemiam, quæ hic Ioannem apostolum in monte oliuarum dicit fugisse in speluncam tempore crucis. Euangelium autem testatur, quia introiuit cum eo in atrium Caiphæ, & quia

Ioan. 18. & 19.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· θεωρήσωμεν ὅλον τὸ σύγγραμμα ποδο, ἐναντίον ἐστὶ τῷ βιβλίῳ.

ANNO CHRISTI 787.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπε· ναὶ δέσποτα· καὶ δοκίμην πλὴν ἐνανθεσθησὶν λέγει.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐν ταῖς πελοδοῖς ταύταις ἐγράφη, ὅτι οὔτε ἠώδιεν, οὔτε ἔπινεν, οὔτε ποδὶ πλὴν γλῶ ἐπάτει, τὰ ἁπόμοια τῆς Φαντασιασῶν. ἀλλ' ἐν τῷ βιβλίῳ γέγραπται ὡς τὸ Χρῆστον, ὅτι ἐφαγε, καὶ εἶπε, καὶ Ἰουδαῖοι ὡς αὐτῷ ἔλεγον· ἰδοὺ αὐτὸν φάγος ἐ οἰνοπότης. ἐ εἰ καὶ δὲ ἐμυθεύσαντο, ὅτι πλὴν γλῶ ἐκ ἐπάτει, πῶς γέγραπται ἐν τῷ βιβλίῳ, ὅτι Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκάθισεν παρὰ τὸ φρέαρ;

Κωνσταντῖνος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· αὐτῇ ἡ βίβλος ἐστὶν ἡ σωισῶσα τῶν ψευδοσύλλογον ἐκείνων.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· γέλωτος ἀξία εἰσι ταῦτα.

Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κατανῆς εἶπεν· ἰδεὶ ἡ βίβλος ἡ καταστρέψασα τὸν σολισμόν τῆς ἀγίας τῆς θεοδ' ἐκκλησίας.

Εὐθύμιος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Σαρδέων εἶπεν· ἐπερπετὴ τῆς ἡρασιμαγωγῆς ἐκείνης ἔχον πλὴν βίβλον ταύτην εἰς μὲν πρῶτον.

Κωνσταντῖνος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ὁ βλασφημίας, ὅτι ἐν ταύτῃ τῷ Ἰωάννῳ τῷ ἀπόστολον ἐν τῷ ὄρει τῆς ἐλαμῶν λέγει πεφθιγμέναι εἰς τὸ ἀπὸ λαγον καὶ τὸ καιρὸν ἔσαυρε. τὸ βιβλίον μὲν πρῶτον, ὅτι σωιστὴν αὐτὸν εἰς πλὴν αὐτῶν τῆς Καϊάφα, καὶ ὅτι

ANNO
 CHRISTI
 787.

παρείρηκει τῷ σωροῦ τῆς Χρῆστος μὲν
 τῆς ἁγίας αὐτῆς μῆδος.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· πᾶσαι αἵρεσις
 ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ ἀποκρέμαται.

Ταρεσίος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· αἱ αἱ, ἀπὸ ποίων βίβλων ἀί-
 ρηκῶν ἢ αἵρεσιν αὐτῶν σωισανόουσιν.

Γρηγόριος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Νεοκαισαρείας εἶπε· ποδοτὸ βιβλίον
 παντὸς μισσημοῦ ἐ ἀπμίας ὅστιν ἄξιον.
 καὶ περιώλεγκαι ἔξ αὐτῶν μὲν πρὸς τὴν
 κτῆ τῆς εἰκόνων τὰ πρὸς τῆς Λυκομηδῶν
 γεγραμμένα.

Ἰωάννης ὁ βλαβέσατος μοναχὸς ἐ
 ποποτηρητῆς τῆς αἰατολικῶν ἀρχιερέων
 εἶπεν· εἰσφέρει ὁ Λυκομηδῶν σε φα-
 νοῦντα πλὴν εἰκόνα τῆς ἀποστόλου, ὡς περ
 ἐ Ἐλλῆνας τὰ εἰδωλα.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος
 Αγκύρας εἶπε· μὴ γήνοιο, ὅτι ὁ ἅγιος
 Ἰωάννης ὁ θεολόγος ἐν δούπον τῷ βλαγ-
 γελίῳ αὐτῶν ἐφθέγγαστο.

Ταρεσίος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· αἱ περιαναγνωθεῖσαι ἐν-
 νοιαί εἰσι τῆς διαβηλίου;

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· μὴ γήνοιο·
 οὔτε τὰ περιαναγνωθεῖσα δεξιμῆδα,
 οὔτε τὰ ἐξάτα τῆς Λυκομηδῶν.

Ταρεσίος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης εἶπεν· ὁ δεξιμῆδος τὰ δεύτερα τὰ
 πρὸς τῆς Λυκομηδῶν, δεχεται καὶ τὰ
 πρὸς τῆς, καθ' ὃν ἔστιν καὶ τὸ ψευδο-
 σύλλογον ἐκεῖνο.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· ἀνάθεμα
 αὐτῶν ἐν τῆς πρὸς τῆς γεγραμματος ἕως
 τῆς ἐξάτου.

Ἰωάννης ὁ βλαβέσατος μοναχὸς,
 πρεσβύτερος ἐ ποποτηρητῆς τῆς αἰατολι-
 κῶν πατριαρχῶν εἶπεν· ἰδοὺ μακάριοι
 πατέρες, ἀποδέδχεται σαφῶς, ὅτι

astabat cruci Christi cum sancta
 matre eius.

Sancta Synodus dixit: Om-
 nis hæresis in hoc libro pendet.

Tarasius sanctissimus patri-
 archa dixit: Heu, heu, qua-
 lium hæreticorum libris hære-
 sim suam constituunt.

Gregorius episcopus Neocæ-
 sariæ dixit: Hic codex omni
 contagione ac dehonestate est
 dignus. Et protulerunt ex eo
 testimonium contra imagines,
 quæ sunt de Lycomedæ con-
 scripta.

Ioannes reuerendissimus mo-
 nachus & vicarius orientalium
 patriarcharum, dixit: Inducit
 Lycomedem coronantem ima-
 ginem apostoli, quemadmo-
 dum pagani idola.

Basilus episcopus Ancyrae di-
 xit: Absit, quod sanctus Ioan-
 nes deiloquus contra euange-
 lium suum effatus sit.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Sensus qui prælecti
 sunt, euangelii sunt?

Sancta Synodus dixit: Ab-
 sit: neque quæ prælecta sunt,
 suscipimus, neque vltima Ly-
 comedis.

Tarasius sanctissimus patri-
 archa dixit: Qui suscipit secun-
 da quæ de Lycomedæ sunt, sus-
 cipit etiam & prima, quemad-
 modum & pseudofyllogum il-
 lud.

Sancta Synodus dixit: Ana-
 thema illi a prima litera vsque
 ad nouissimam.

Ioannes reuerendissimus mo-
 nachus & vicarius orienta-
 lium patriarcharum, dixit: Ec-
 ce, beati patres, liquido de-
 monstratum est, quia præfules

Christianos accusantis hæreseos veraciter communicatores & participes sunt Nabuchodonosor & Samaritanorum, adhuc etiam Iudæorum atque gentilium, quin potius & a Deo alienorum ac maledictorum Manichæorum, quorum testimonium protulere. Nam hæc eorū sunt, qui phantasiā putant incarnatam dispensationem Dei Verbi. Sed sit eis anathema pariter, & conscriptis eorum.

Sancta Synodus dixit: Anathema.

Petronas magnificentissimus patricius dixit: Si iubes, domine, interrogemus Amoriensem & Neocæsariensem episcopos, si lecti sunt libri in pseudosyllogo illo.

Gregorius Neocæsariæ ac Theodorus Amorii interrogati dixerunt: Ne Deus. illic liber non apparuit, sed per falsa pittacia decipiebant nos.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Proprio animo suasi expofuerunt quæ voluerunt.

Petronas magnificentissimus patricius dixit: Sed & per imperiale suffragium cuncta faciebant.

Gregorius episcopus Neocæsariæ dixit: Sæpe, domine, dixi, & iterum dico, quia liber in medio nostrum aut conscriptio paterna non apparuit, nisi illa falsa pittacia deferebant. illud autem Lycomedis & auditus nostros contaminavit.

Ioannes reverendissimus monachus & vicarius orientalium pontificum dixit: Si placet sanctæ ac vniuersali huic Synodo

πρωτάτη τῆς χριστιανοκατηχευτικῆς αἵρέσεως ἀληθῶς κοινωνοὶ καὶ μετοχοὶ εἰσι Ναβουχοδονόσορ, ἐπιμύλι καὶ τῆς Σαμάρειτῆς, ἐπιλοιπὸν Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων. πρὸς τε τούτοις καὶ τῶν ἀσέων καὶ ἐπαράπτων Μανιχαίων, ἃν πλεῖστον μὲν τῶν παλαιῶν ἐσθῆτων. τῆς δὲ φαντασίας δοκούντων πλεῖστον ἐν σαρκὶν οἰκονομίαν τῆς θεοῦ λόγου εἰσι ταῦτα. ἀλλ' εἰ αὐτοῖς ἀνάθεμα σὺν τοῖς γε ἀμύμησιν αὐτῶν.

Ἡ ἀγία συνόδος εἶπεν· ἀνάθεμα. Πέτρον ἀξὶ ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατριάρχης εἶπεν· εἰ κελεύεις διατάξαι, ἐρωτήσωμεν τὸν Ἀμορίου καὶ τὸν Νεοκαισαρείας, εἰ ἀνεγνώσανται βιβλία εἰς ψευδοσύλλογον ἐκείνων.

Γρηγόριος ὁ Νεοκαισαρείας καὶ Θεοδοσίος τῆς Ἀμορίου ἐρωτηθέντες εἶπον· μὴ ὁ θεός. ἐκεῖ βιβλίος ἐκ ἐφανῆ, ἀλλὰ διὰ ψευδοπτηακίων ὀνημάτων ἡμῶν.

Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπε· τῶν οὐκ αἰῶν λογισμῶν πεισθέντες οὐδέ τι ἀεὶ ἐβούλοντο.

Πέτρον ἀξὶ ὁ μεγαλοπρεπέστατος πατριάρχης εἶπεν· ἀλλὰ καὶ ἐξ βασιλικῶν ὀνηκουεῖται πάντα ἐπιόσω.

Γρηγόριος ὁ ὀσιώτατος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπε· πολλάκις διατάξαι εἶπον, καὶ πάλιν λέγω, ὅτι βιβλίος ἐν μέσῳ ἡμῶν ἢ σὺν γεράμματι πατριάρχου ἐκ ἐφανῆ, εἰ μὴ τὰ ψευδοπτηακία προσεκόμισαν. τοῦτο δὲ τὸ τῆς Λυκομηδῆος καὶ τῆς ἀκοῆς ἡμῶν ἐμίανεν.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος, μοναχὸς καὶ ποποτηρητὴς τῆς ἀνατολικῶν ὁρμηρέων εἶπεν· εἰ παλαιάτη τῆ ἀγία ταῦτη καὶ οἰκουμένη συνόδου, ἤρουντο

ANNO CHRISTI 787.

ἤνοιτο ἀπόφασις, τῆς μηκέτι ἀπογρα-
φεῶν πινὰς τὸ μαρὸν ποδο βιβλίον.

Ἡ ἀγία συνέδος εἶπεν· μηδεὶς ἀπο-
γραφεῶν μὴ ποδο δὲ μόνον, ἀλλὰ ἐ-
πεὶ αὐτὸ ἀξιὸν κρίνομεν ἀποδίδου.

Γέρου ὁ διαβέστατος ἀναγνώστης
ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου
Ἰκονίου περὶ τῆς ψευδογραφῶν
ἢ ἀίρετικῶν
οὐ ἢ ἄρχη.

Δίκαιον ἡγήσαμεθα πᾶσαι αὐτῶν
γυμνάσαι πρὸ ἀσέβειας, καὶ δημοσιεῖσαι
αὐτῶν πρὸ πλανῆς· ἐπειδὴ ἐ βιβλία
ἰνὰ περὶ ἀλλοτρίων ἀπογραφῶν ἔχον-
τα τῆς ἀποστόλων, δι' ὧν ἀπλουτέροις
ἔξαπατῶσι. Ἐ μετ' ὀλίγα. δεῖξομεν
ἡμῖν ἐν βιβλία ταῦτα, ἀποφάσκεισιν
ἡμῖν ἐν ἀποστόλων τῆς ἐκκλησίας, οὐχ
ἐν ἀποστόλων ἀποφάσεις, ἀλλὰ δαμόνων
συγγραμμάτων. Ἐ μὴ ἔτερε. ταῦτα μὲν
ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης ἐν αὐτῷ εἶπεν, ὁ γρα-
φῶν ἐν τῷ διαγγελίῳ, ὅτι ὁ κύριος
ἀπὸ τῆς σαυροῦ λέγει· ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου·
ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης λαβῆν
ἐν ἰδῶν Ἰωάννη τὸ Μαρίαν εἰς τὰ
ἴδια· πῶς ἐν ταῦτα λέγει μὴ ἀρεῖται,
ἀλλ' οὐδὲν ξένον. ὡσαύτως ἡ ὁ κύριος
ἀλήθειά ἐστιν, οὕτως ὁ διάβολος ψεύ-
στης τυχευῖται. ἐκεῖνος ἡ ψεύστης ἐστὶ,
Ἐ πατὴρ αὐτοῦ· καὶ ὅταν λαλήσῃ τὸ ψευ-
δος, ἐν τῆς ἰδῶν λαλεῖ. Ἐ ταῦτα μὲν
περὶ τῆς ψεύδους.

Ταρεσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
χος εἶπεν· ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγιος Ἀμ-
φιλόχιος μέγας ἐστὶ, καὶ ἀκούσωμεν τί
λέγει περὶ τῆς ψευδογραφῶν πούτων τῆς
ψευδωνύμων. διὸ οὐ δεῖ πείθεσθαι ἡμᾶς
τῆς ἀπογραφῆς αὐτῶν.

Concil. Tom. 19.

fiat sententia, ne ulterius scri-
bant aliqui sordidum istum li-
brum.

Sancta Synodus dixit: Nemo
scribat: non solum hoc, sed igni
eum dignum iudicamus fore tra-
dendum.

Petrus reuerendissimus lector
legit

*Sancti Amphiloicii episcopi
Iconii librum de falsis su-
percriptionibus haeretico-
rum, cuius initium est.*

Iustum autem arbitrati sumus
omnem eorum denudare im-
prietatem, & publicare paten-
ter errorem, quoniam & libros
quosdam proponunt superscri-
ptiones habentes apostolorum,
per quos simpliciores quosque
decipiunt. * Et post alia. Hæc
quidem Iohannes apostolus ne-
quaquam diceret scribens in e-
uangelio, quia Dominus in cruce
dicit: *Ecce filius tuus*: ita
ut a die illa susciperet Iohannes
Mariam in sua. Quomodo ergo
hic dicit non adfuisse: sed nihil
extraneum. sicut enim Domi-
nus veritas est, ita diabolus
mendax est. Ille enim mendax
est & pater eius: & cum loqui-
tur mendacium, ex suo loqui-
tur. Sed hæc quidem de men-
dacio.

* Gr. addis.
Et paulo
post. Offen-
demus e-
nim hos li-
bros, quos
nobis ii
proferunt
qui ab ec-
clesia desci-
uerunt, non
apostolo-
rum actus
sunt, sed de-
monum
scripta.
Ioan. 19.
Ioan. 14.
Ioan. 8.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Pater noster san-
ctus Amphiloichius magnus est,
& audiamus quid dicat de cir-
cuitibus his qui falsi nominis
sunt. propter quod non nos o-
portet parere * subscriptioni
ipsorum.

* Gr. inscri-
ptioni

